

Ἄξιον ἔστιν Ἀνωρύμου¹ Ἦχος πλ. Β' ἦ Πα

Πα
 Α α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α λη η η θω ω
 Δι
 ως μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε ε ε ε τη η η
 Πα
 η ην Θε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο κον
 Δι
 την α ει μα κα α α ρι ι στον και πα να μω ω μη
 Πα
 η η το ο ον και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε
 Νη
 ου ου ου ου ου ου η η μων την Τι μι ω τε ε ε
 Πα
 ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι εν
 Δι
 δο ξο τε ε ε ε ε ρα α αν α συ γκρι ι ι τω ως τω ων
 Νη
 Σε ε ε ε ε ρα α φειμ την α δι α φθο ο ο
 Δι
 ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο
 Πα
 Κε
 γο ον τε κου ου ου ου ου σα αν την ο ο ο ο ο
 Δι
 ο ο ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο κον σε με ε γα α
 Πα
 λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε εν

¹ Μουσικός Πανδέκτης, Τόμος 4, Θ. Λειτουργία, Έκδ. «Ζωή», Αθήνα 1989⁵, σελ. 210-211
www.romiosyne.org